

ΑΜΒΑΚΟΥΜ

ΑΜΒΑΚΟΥΜ 1

- Αμβ. 1,1 Τὸ λῆμμα ὃ εἶδεν Ἀμβακούμ ὁ προφήτης.
- Αμβ. 1,1 Οραμα το οποίον εἶδεν ο Αμβακούμ, περί της καταδικαστικῆς αποφάσεως της ληφθείσης υπό του Θεοῦ. Ο προφήτης λέγει·
- Αμβ. 1,2 Ἔως τίνος, Κύριε, κεκράξομαι καὶ οὐ μὴ εἰσακούσης; βοήσομαι πρὸς σε ἀδικούμενος καὶ οὐ σώσεις;
- Αμβ. 1,2 “Ἐως πότε, Κυριε, θα φωνάζω προς σε και συ δεν θα εισακούης την προσευχήν μου; Ἐως πότε ἐγὼ ο αδικούμενος θα βοῶ προς σε και δεν θα με σώζης;
- Αμβ. 1,3 ἵνατί ἔδειξάς μοι κόπους καὶ πόνους, ἐπιβλέπειν ταλαιπωρίαν καὶ ἀσέβειαν; ἔξεναντίας μου γέγονε κρίσις, καὶ ὁ κριτὴς λαμβάνει.
- Αμβ. 1,3 Διατί, Κυριε, επέτρεψες να βλέπω κακοποιήσεις και καταπονήσεις, ταλαιπωρίαν και ασέβειαν; Ἰδού, ὅτι πολλές φορές ενώπιόν μου διεξάγεται δίκη και ο δικαστὴς λαμβάνει δώρα, δωροδοκεῖται.
- Αμβ. 1,4 διὰ τοῦτο διεσκέδασται νόμος, καὶ οὐ διεξάγεται εἰς τέλος κρίμα, ὅτι ὁ ἀσεβὴς καταδυναστεύει τὸν δίκαιον· ἔνεκεν τούτου ἐξελεύσεται τὸ κρίμα διεστραμμένον.
- Αμβ. 1,4 Δια τοῦτο ο Νομος σου ἔχει πλέον απορριφθῇ, αι δίκαι δεν διεξάγονται ὅπως πρέπει, ο ασεβὴς καταδυναστεύει τον δίκαιον. Εξ αιτίας αὐτῆς της διεφθαρμένης καταστάσεως η δικαστικὴ ἀπόφασις εἶναι διεστραμμένη”. Και ο Κυριος διαλαλεῖ·
- Αμβ. 1,5 ἴδετε, οἱ καταφρονηταί, καὶ ἐπιβλέψατε καὶ θαυμάσατε θαυμάσια καὶ ἀφανίσθητε, διότι ἔργον ἐγὼ ἐργάζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ὃ οὐ μὴ πιστεύσητε, ἐάν τις

έκδιηγῆται.

Αμβ. 1,5 “Παρατηρήσατε με προσοχήν σεις, οι καταφρονηταί του δικαίου και της δικαιοσύνης. Κυττάξατε και θαυμάσατε εξαιρετικά γεγονότα της δυνάμεώς μου και αφανισθήτε, διότι εγώ κατά τας ημέρας αυτάς, που ζητε, θα πραγματοποιήσω έργον, το οποίον, εάν κανείς σας το διηγηθή, δεν θα το πιστεύσετε.

Αμβ. 1,6 διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω ἐφ’ ὑμᾶς τοὺς Χαλδαίους τοὺς μαχητάς, τὸ ἔθνος τὸ πικρὸν καὶ τὸ ταχινόν, τὸ πορευόμενον ἐπὶ τὰ πλάτη τῆς γῆς τοῦ κατακληρονομῆσαι σκηνώματα οὐκ αὐτοῦ.

Αμβ. 1,6 Θα ἐξεγείρω ἐναντίον σας τους πολεμιστάς Χαλδαίους, ἔθνος φαρμακερόν και ταχυκίνητον, το οποίον διαπορεύεται προς ὅλας τας κατευθύνσεις της γης, δια να κατακτήση και κληρονομήση πόλεις και κατοικίας, που δεν εἶναι ἰδικαί του.

Αμβ. 1,7 φοβερός καὶ ἐπιφανής ἐστίν, ἐξ αὐτοῦ τὸ κρίμα αὐτοῦ ἔσται καὶ τὸ λῆμμα αὐτοῦ ἐξ αὐτοῦ ἐξελεύσεται.

Αμβ. 1,7 Γνωστός και διαβόητος εἶναι ο λαός αὐτός. Ο,τι αὐτός κρίνη και αποφασίση, θέλει να το αποκτήση και το πραγματοποιήση. Αι αποφάσστου προέρχονται ἀπὸ τον εαυτὸν του, χωρίς να συμβουλευέται κανένα ἄλλον.

Αμβ. 1,8 καὶ ἐξαλοῦνται ὑπὲρ παρδάλεις οἱ ἵπποι αὐτοῦ καὶ ὀξύτεροι ὑπὲρ τοὺς λύκους τῆς Ἀραβίας· καὶ ἐξιππάσονται οἱ ἵππεῖς αὐτοῦ καὶ ὀρμήσουσι μακρόθεν καὶ πετασθήσονται ὡς ἀετὸς πρόθυμος εἰς τὸ φαγεῖν.

Αμβ. 1,8 Οι ἵπποι του πηδοῦν και τρέχουν περισσότερον και ταχύτερον ἀπὸ τας λεοπαρδάλεις. Εἶναι ὀρμητικώτεροι ἀπὸ τους λύκους της Αραβίας. Επάνω εἰς αὐτοὺς θα ιππεύσουν οἱ ιππεῖς του, θα ὀρμήσουν ἀπὸ τας μακρινὰς ἀποστάσεις, θα πετάξουν ὡσάν τον πεινασμένον αετὸν, που ὀρμά, με ταχύτητα στο θήραμά του.

- Αμβ. 1,9 συντέλεια εἰς ἀσεβεῖς ἤξει, ἀνθεστηκότας προσώποις αὐτῶν ἐξεναντίας καὶ συνάξει ὡς ἄμμον αἰχμαλωσίαν.
- Αμβ. 1,9 Από αυτούς θα ἐπέλθῃ. πλήρης καταστροφή στους ἀσεβεῖς. Εκείνους, οἱ οἱποῖοι θα ἀντισταθοῦν ἐναντίον των, θα τους συγκεντρώσουν πρὸς αἰγμάλωσίαν πολυαρίθμους ὡς τὴν ἄμμον.
- Αμβ. 1,10 καὶ αὐτὸς ἐν βασιλεῦσιν ἐντρυφήσῃ καὶ τύραννοι παίγνια αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς εἰς πᾶν ὀχύρωμα ἐμπαίξεται καὶ βαλεῖ χῶμα καὶ κρατήσῃ αὐτοῦ.
- Αμβ. 1,10 Θα ἐντρυφήσῃ ὁ λαὸς αὐτὸς με τὴν ἡτταν καὶ υποδούλωσιν τῶν βασιλέων. Οἱ ἄρχοντες τῆς γῆς θα εἶναι παιγνίδι δι' αὐτόν. Θα ἐμπαίξῃ ὅλα τὰ οχυρωματικὰ ἔργα, θα υψώσῃ λόφους ἀπὸ χῶμα γύρω των καὶ θα τα καταλάβῃ.
- Αμβ. 1,11 τότε μεταβαλεῖ τὸ πνεῦμα καὶ διελεύσεται καὶ ἐξιλάσεται· αὕτη ἡ ἰσχὺς τοῦ Θεοῦ μου.
- Αμβ. 1,11 Ἐνδεχομένως μετὰ τὴν νίκην του νὰ μεταβάλῃ διαθέσεις, νὰ διέλθῃ διὰ μέσου τῆς ἡττηθείσης χώρας καὶ νὰ φύγῃ καὶ νὰ ἐξιλεωθῇ δι' αὐτήν. Αὕτη ὁμως ἡ μεταβολὴ εἶναι τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ μου”.
- Αμβ. 1,12 οὐχὶ σὺ ἀπ’ ἀρχῆς, Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ ἅγιός μου; καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωμεν. Κύριε, εἰς κρίμα τέταχας αὐτόν· καὶ ἔπλασέ με τοῦ ἐλέγχειν παιδείαν αὐτοῦ.
- Αμβ. 1,12 “Κυριε, συ δεν εἶσαι πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, ὁ αἰώνιος καὶ ἅγιος Θεὸς μου; Εἰς τὸ ἐλεὸς σου στηριζόμενοι λέγομεν, ὅτι δεν πρόκειται νὰ εξαφανισθῶμεν. Κυριε, συ ἔχεις τάξῃ αὐτόν τὸν λαόν, νὰ ἐφαρμόξῃ καὶ νὰ κηρύσσῃ τὴν δικαιοσύνην σου. Συ δὲ με ἐπλασες καὶ με ἐγκατέστησες, νὰ ἐλέγχω τὸν λαόν αὐτόν εἰς παιδαγωγίαν καὶ συνετισμόν.
- Αμβ. 1,13 καθαρὸς ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ μὴ ὁρᾶν πονηρά, καὶ ἐπιβλέπειν ἐπὶ πόνους οὐ δυνήσῃ· ἵνα τί ἐπιβλέπεις ἐπὶ καταφρονοῦντας; παρασιωπήσῃ ἐν τῷ καταπίνειν ἀσεβῆ τὸν δίκαιον;

- Αμβ. 1,13 Κυριε, ο οφθαλμός σου είναι κατακάθαρος και δεν ανέχεται να βλέπη πονηρίας, δεν ημπορεί να βλέπη κακοποιήσεις εναντίον των δικαίων. Διατί όμως συ επιβλέπεις και φαίνεσαι σαν να προστατεύης εκείνους, που καταφρονούν την δικαιοσύνην και το δίκαιον; Θα παραβλέψης τον ασεβή, όταν καταπίνη τον δίκαιον;
- Αμβ. 1,14 καὶ ποιήσεις τοὺς ἀνθρώπους ὡς τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης καὶ ὡς τὰ ἔρπετὰ τὰ οὐκ ἔχοντα ἡγούμενον;
- Αμβ. 1,14 Θα κάμης τους ανθρώπους ὡσάν τους ἰχθύας της θαλάσσης, ὡσάν τα ἔρπετὰ, τα ὁποῖα δεν ἔχουν ἀρχηγόν και κυβερνήτην;
- Αμβ. 1,15 συντέλειαν ἐν ἀγκίστρῳ ἀνέσπασε καὶ εἴλκυσεν αὐτὸν ἐν ἀμφιβλήστρῳ καὶ συνήγαγεν αὐτὸν ἐν ταῖς σαγήναις αὐτοῦ.
- Αμβ. 1,15 Ο ψαράς με ἀγκίστρι ἐπίασε και ἀνέσυρε τον ἰχθύν ἀπὸ την θάλασσαν, ἀλλὰ ψάρια ἐτράβηξε με το δίκτυ του και ἄλλα συνεκέντρωσε με τας σαγήνας του.
- Αμβ. 1,16 ἔνεκεν τούτου εὐφρανθήσεται καὶ χαρήσεται ἡ καρδία αὐτοῦ· ἔνεκεν τούτου θύσει τῇ σαγήνῃ αὐτοῦ καὶ θυμιάσει τῷ ἀμφιβλήστρῳ αὐτοῦ, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐλίπανε μερίδα αὐτοῦ, καὶ τὰ βρώματα αὐτοῦ ἐκλεκτά.
- Αμβ. 1,16 Ἀπὸ το πλούσιον αὐτὸ ψάρευμά του θα εὐφρανθῇ, θα χαρῇ ἡ καρδία του. Δια τούτο, παραγνορίζων σε τον ἀληθινόν Θεόν, θα προσφέρῃ θυσίαν εἰς την σαγήνην και θυμίαμα στο δίκτυόν του, διότι χάρις εἰς αὐτὰ ἦτο πλουσία ἡ ἀλιεῖα του. Τα δε φαγητά, που θα παρασκευασθοῦν ἀπὸ αὐτά, θα εἶναι ἐκλεκτά.
- Αμβ. 1,17 διὰ τοῦτο ἀμφιβαλεῖ τὸ ἀμφίβληστρον αὐτοῦ καὶ διὰ παντὸς ἀποκτέννειν ἔθνη οὐ φείσεται.
- Αμβ. 1,17 Ἀκριβῶς κατὰ τον ἴδιον τρόπον και ο εἰδωλολάτρης Ἀσσύριος θα ρίξῃ ἀπὸ ἐδῶ και ἀπὸ ἐκεῖ το δίκτυόν του, δια να θανατῶνῃ λαοὺς, χωρὶς να λυπῆται κανένα.

ΑΜΒΑΚΟΥΜ 2

- Αμβ. 2,1 Ἐπὶ τῆς φυλακῆς μου στήσομαι καὶ ἐπιβήσομαι ἐπὶ πέτραις καὶ ἀποσκοπεύσω τοῦ ἰδεῖν τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ καὶ τί ἀποκριθῶ ἐπὶ τὸν ἑλεγχόν μου.
- Αμβ. 2,1 Λέγει ὁ προφήτης· Ἐπάνω εἰς τὴν σκοπιάν μου θα σταθῶ, θα ανεβῶ εἰς βράχον καὶ θα προσέξω, νὰ ἰδῶ, τι θα εἴπῃ πρὸς ἐμέ ὁ Κύριος καὶ τι ἐγὼ θα ἀποκριθῶ εἰς, τὸν ἑλεγχόν του.
- Αμβ. 2,2 καὶ ἀπεκρίθη πρὸς με Κύριος καὶ εἶπε· γράψον ὅρασιν καὶ σαφῶς εἰς πυξίον, ὅπως διώκῃ ὁ ἀναγινώσκων αὐτά.
- Αμβ. 2,2 Ὁ Κύριος ἀπεκρίθη πρὸς ἐμέ καὶ μου εἶπε· “Γράψε καθαρά τὸ ὄραμα τοῦτο εἰς μίαν πλάκα, ὥστε νὰ ἀναγινώσκεται εὐκόλα καὶ ευχάριστα.
- Αμβ. 2,3 διότι ἔτι ὅρασις εἰς καιρὸν καὶ ἀνατελεῖ εἰς πέρας καὶ οὐκ εἰς κενόν· ἐὰν ὑστερήσῃ, ὑπόμεινον αὐτόν, ὅτι ἐρχόμενος ἥξει καὶ οὐ μὴ χρονίσῃ.
- Αμβ. 2,3 Διότι ἡ ὅρασις αὕτη ἐρχεται στὸν κατάλληλον καιρὸν τῆς. Θα εκπληρωθῇ καὶ δεν θα ματαιωθῇ. Εἰς ὅμως καὶ βραδύνη ὀλίγον χρόνον, δεῖξε υπομονήν. Διότι αὐτός που ἀναμένεται νὰ ἐλθῇ, θα ἐλθῇ καὶ δεν θα χρονοτριβήσῃ.
- Αμβ. 2,4 ἐὰν ὑποστείλῃται, οὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυχὴ μου ἐν αὐτῷ· ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεώς μου ζήσεται.
- Αμβ. 2,4 Εἰς κανεὶς λιποψυχήσῃ καὶ ἀδημονήσῃ, ας μάθῃ, ὅτι δεν ἐπαναπαύεται ἡ ψυχὴ μου εἰς αὐτόν. Ὁ δίκαιός που πιστεύει εἰς ἐμέ καὶ τηρεῖ τὸν νόμον μου, θα σωθῇ καὶ θα ζήσῃ.
- Αμβ. 2,5 ὁ δὲ κατοιόμενος καὶ καταφρονητής, ἀνὴρ ἀλαζών, οὐθέν μὴ περάνῃ, ὅς ἐπλάτυνε καθὼς ἄδης τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ οὗτος ὡς θάνατος οὐκ ἐμπιπλάμενος καὶ

ἐπισυνάξει ἐπ' αὐτὸν πάντα τὰ ἔθνη καὶ εἰσδέξεται πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς λαούς.

Αμβ. 2,5 Ο εφημέριος Ασσύριος και καταφρονητής των ὅλων, ο αλαζονικός αὐτός ἄνθρωπος τίποτε δεν ἡμπορεῖ να φέρη εἰς πέρας. Επλάτυνε και ἔκαμε ἀχόρταγον τὴν ψυχὴν του ὅπως ο ἄδης και ο θάνατος, που δεν χορταίνουν ποτέ. Θα συγκεντρώσῃ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του ὅλα τα ἔθνη και θα ἔχη μαζὴ του ὅλους τοὺς λαούς.

Αμβ. 2,6 οὐχὶ ταῦτα πάντα κατ' αὐτοῦ παραβολὴν λήφονται καὶ πρόβλημα εἰς διήγησιν αὐτοῦ; καὶ ἐροῦσιν· οὐαὶ ὁ πληθύνων ἑαυτῷ τὰ οὐκ ὄντα αὐτοῦ ἕως τίνος; καὶ βαρύνων τὸν κλοιὸν αὐτοῦ στιβαρῶς.

Αμβ. 2,6 Θα ἔλθῃ ὁμως καιρός, κατὰ τὸν ὁποῖον ὅλα αὐτὰ θα ἐκσπάσουν ἐναντίον του. Οἱ ἐχθροὶ του θα τὸν ἔχουν εἰς σατυρισμὸν και ἐμπαιγμὸν. Εἰρωνικὸν μολόγημα θα γίνῃ μεταξὺ των και θα λέγουν· Ἀλλοόμονον εἰς σέ, Βαβυλῶν, ἡ ὁποία παίρνεις και θησαυρίζεις δια τὸν εαυτὸν σου ἐκεῖνα, τα ὁποία δεν σου ἀνήκουν. Ἐως πότε ὁμως θα συνεχισθῇ αὐτό; Σὺ κάμνεις βαρὺν και καταθλιπτικὸν τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας.

Αμβ. 2,7 ὅτι ἐξαίφνης ἀναστήσονται δάκνοντες αὐτόν, καὶ ἐκνήψουσιν οἱ ἐπίβουλοί σου, καὶ ἔσῃ εἰς διαρπαγὴν αὐτοῖς.

Αμβ. 2,7 Ἰδοὺ ὁμως ὅτι αἰφνιδίως θα ἐξεγερθοῦν ἐναντίον σου και θα σε δαγκώσουν οἱ ἐχθροὶ σου. Οἱ ἐπίβουλοί σου θα ἀνανήψουν ἐναντίον σου και θα γίνῃς ἀντικείμενον διαρπαγῆς ἀπὸ αὐτοῦς,

Αμβ. 2,8 διότι σὺ ἐσκύλευσας ἔθνη πολλὰ, σκυλεύσουσί σε πάντες οἱ ὑπολελειμμένοι λαοὶ δι' αἵματα ἀνθρώπων και ἀσεβείας γῆς καὶ πόλεως και πάντων τῶν κατοικούντων αὐτήν.

Αμβ. 2,8 Διότι, ὅπως συ ελαφυραγώγησες πολλὰ ἔθνη, ἔτσι και ὅλοι

θα λαφυραγωγήσουν σέ, όχι μόνον οι εχθροί σου άλλα και οι υπόλοιποι λαοί, διότι θα σε μισούν δια τα ανθρώπινα αίματα, τα οποία έχυσες και τας άλλας ασεβείας, τας οποίας διέπραξες εις την γην, εις τας πόλεις κι στους κατοικούντας αυτάς.

Αμβ. 2,9 ὦ ὁ πλεονεκτῶν πλεονεξίαν κακὴν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ τοῦ τάξαι εἰς ὕψος νοσσιὰν αὐτοῦ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐκ χειρὸς κακῶν.

Αμβ. 2,9 Αλλοίμονον εις σέ, ο οποίος από απεριίγραπτον πλεονεξίαν κατεχόμενος αποταμιεύεις πονηρούς θησαυρούς στον οίκόν σου, δια να τοποθετήσης την φωλεάν σου εις ὕψος, με την ιδέαν ότι ἔτσι υψηλά θα εἶσαι ασφαλῆς και δεν θα διατρέχης κίνδυνον από τα χέρια των εχθρών σου.

Αμβ. 2,10 ἐβουλεύσω αἰσχύνην τῷ οἴκῳ σου, συνεπέρανας πολλοὺς λαοὺς, καὶ ἐξήμαρτεν ἡ ψυχὴ σου·

Αμβ. 2,10 Αυτά όμως, που εσκέφθης, εἶναι εις την πραγματικότητα εξευτελιστικά δια τον οἶκον σου. Εθεσες τέρμα εις την ζωήν πολλών λαών, ημάρτησε πολύ η ψυχὴ σου.

Αμβ. 2,11 διότι λίθος ἐκ τοίχου βοήσεται, καὶ κἀνθαρος ἐκ ξύλου φθέγγεται αὐτά.

Αμβ. 2,11 Και αυτοί ακόμη οι λίθοι από τον τοίχον της οικίας σου θα φωνάζουν, και ο κἀνθαρος, που ευρίσκεται εις τα ξύλα της οικοδομῆς σου, θα ομιλήσῃ εναντίον των αδικιών σου”.

Αμβ. 2,12 οὐαὶ ὁ οἰκοδομῶν πόλιν ἐν αἵμασι καὶ ἐτοιμάζων πόλιν ἐν ἀδικίαις.

Αμβ. 2,12 Αλλοίμονον εις εκείνον, ο οποίος οικοδομεῖ οικίας με αίματα ἄνθρωπον και συγκροτεῖ πόλιν με αδικίας, θα υποστή τα ἐπίχειρα των πονηρῶν ἔργων του.

Αμβ. 2,13 οὐ ταῦτά ἐστι παρὰ Κυρίου παντοκράτορος; καὶ ἐξέλιπον λαοὶ ἱκανοὶ ἐν πυρί, καὶ ἔθνη πολλὰ ὠλιγοψύχησαν.

Αμβ. 2,13 Αυτά δεν ἐγίναν από τον Κυριον τον παντοκράτορα; Πολλοί

δηλαδή λαοί εξηφανίσθησαν δια του πυρός και πολλά έθνη ωλιγοψύχησαν.

Αμβ. 2,14 ὅτι ἐπλησθήσεται ἡ γῆ τοῦ γινῶναι τὴν δόξαν Κυρίου, ὡς ὕδωρ κατακαλύψει αὐτούς.

Αμβ. 2,14 Η γη θα γεμίση με την γνώσιν της δόξης του Κυρίου. Αυτή θα καλύψη τους ανθρώπους, όπως το ύδωρ καλύπτει την γην.

Αμβ. 2,15 ὧ ὁ ποτίζων τὸν πλησίον αὐτοῦ ἀνατροπῇ θολερᾷ καὶ μεθύσκων, ὅπως ἐπιβλέπη ἐπὶ τὰ σπήλαια αὐτῶν.

Αμβ. 2,15 Αλλοίμονον εις σέ, Ασσύριε, ο οποίος ποτίζστους ανθρώπους και τους μεθάς με οίνον, δια να θολώσης τον νουν των, ώστε να ερευνήσης και αυτά ακόμη τα σπήλαιά των.

Αμβ. 2,16 πλησμονήν ἀτιμίας ἐκ δόξης πίε καὶ σύ, καρδία σαλεύθητι καὶ σείσθητι· ἐκύκλωσεν ἐπὶ σέ ποτήριον δεξιᾶς Κυρίου καὶ συνήχθη ἀτιμία ἐπὶ τὴν δόξαν σου.

Αμβ. 2,16 Αλλά ήλθεν η ώρα της τιμωρίας σου. Πιε και συ αυτό το ποτήριον της οργής του Κυρίου και πάρε, αντί της δόξης σου, ατιμίαν και καταφρόνησιν. Θα σαλευθή η καρδιά σου, θα συγκλονισθή και θα καταστραφή από σεισμόν η χώρα σου. Η τιμωρός δεξιὰ του Κυρίου σε περιέλαβε και ὅλος ο εξευτελισμός συνεκεντρώθη και έπεσεν επάνω σου, αντί της προτέρας δόξης σου.

Αμβ. 2,17 διότι ἀσέβεια τοῦ Λιβάνου καλύψει σε, καὶ ταλαιπωρία θηρίων πτοήσει σε δι' αἵματα ἀνθρώπων καὶ ἀσεβείας γῆς καὶ πόλεως καὶ πάντων τῶν κατοικούντων αὐτήν.

Αμβ. 2,17 Η ασεβής και καταστρεπτική υλοτομία σου προς το ὅρος Λιβανον θα ξεσπάση επάνω σου και θα σε σκεπάση με καταισχύνην. Τα θηρία του ὁρους τούτου θα σε ταλαιπωρήσουν και θα σε τιμωρήσουν δια τα ανθρώπινα αίματα, τα οποία έχυσες, και δια την ασέβειαν, η οποία επικρατεί εις την χώραν σου, εις τας πόλεις και στους κατοίκους αυτής.

- Αμβ. 2,18 τί ὠφελεῖ γλυπτὸν, ὅτι ἔγλυψαν αὐτό; ἔπλασεν αὐτὸ χῶνευμα, φαντασίαν ψευδῆ, ὅτι πέποιθεν ὁ πλάσας ἐπὶ τὸ πλάσμα αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι εἰδῶλα κωφά.
- Αμβ. 2,18 Ποίαν ωφέλειαν εἶναι δυνατόν, να σου δώση το γλυπτὸν ἄγαλμα, το οποίον ἄνθρωποι κατεσκεύασαν; Ο τεχνίτης το διεμόρφωσε και το εχώνευσεν στο χωνευτήριον. Αυτό όμως εἶναι γέννημα ψευδούς φαντασίας. Αλλά ἔδω εἶναι το παράδοξον· ὅτι αὐτός, που κατεσκεύασε το κωφόν και ἄλαλον εἰδῶλον, πιστεύει στο ἔργον των χειρῶν του.
- Αμβ. 2,19 οὐαὶ ὁ λέγων τῷ ξύλῳ· ἔκνηψον, ἐξεγέρθητι, καὶ τῷ λίθῳ· ὑψώθητι· καὶ αὐτό ἐστι φαντασία, τοῦτο δέ ἐστιν ἔλασμα χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου, καὶ πᾶν πνεῦμα οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ.
- Αμβ. 2,19 Αλλοίμονον εἰς εκείνον, που πιστεύει εἰς τα ξύλινα ἀγάλματα και λέγει προς αὐτά· “ξύπνα, σήκω” και στο λίθινον ἄγαλμα, “στάσου υψηλά!” Και αὐτό εἶναι ἐπινόησις της ἀνθρωπίνης φαντασίας. Το υλικόν, ἀπὸ το οποίον ἀποτελεῖται, εἶναι ἔλασμα χρυσοῦ και ἀργύρου. Κανένα πνεῦμα, καμμία πνοή ζωῆς δεν ὑπάρχει ἐντος αὐτοῦ.
- Αμβ. 2,20 ὁ δὲ Κύριος ἐν ναῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· εὐλαβείσθω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ.
- Αμβ. 2,20 Ο Κυριος ὁμως κατοικεῖ στον ἅγιον ναόν του. Ἀς εὐλαβηθῇ αὐτόν ὅλη ἡ οἰκουμένη.

ΑΜΒΑΚΟΥΜ 3

Προσευχὴ Ἀμβακούμ τοῦ προφήτου μετὰ ὥδῃς.

Προσευχὴ Ἀμβακούμ τον προφήτου ψαλλομένη

- Αμβ. 3,1 Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην·
- Αμβ. 3,1 Κυριε, ἤκουσα εκείνο, το οποίον συ με ἔκαμες να ἀκούσω, και ἐφοβήθην.

- Αμβ. 3,2 Κύριε, κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην. ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ, ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ, ἐν τῷ παραχθῆναι τὴν ψυχὴν μου, ἐν ὀργῇ ἐλέους μνησθήσῃ.
- Αμβ. 3,2 Κυριε, παρετήρησα με προσοχὴν τα ἔργα σου, τα κατενόησα, κατελήφθην ἀπὸ ἐκπληξιν μεγάλην. Ανάμεσα εις δύο ὄντα, που ἔχουν ζωὴν, θα γίνης γνωστός στους ανθρώπους. Οταν πλησιάζουν τα ἔτη, που θα αποκαλυφθῇ ἡ ἀγαθότης σου, θα γνωρισθῇς ἀκόμα καλύτερον. Οταν ἔλθῃ ὁ καιρὸς ὁ ὠρισμένος, θα ἀναδειχθῇ ἡ δυνάμις σου. Οταν παραχθῇ ἡ ψυχὴ μου εις καιρὸν τῆς δικαίας σου ὀργῆς, ἐνθυμήσου, Κυριε, καὶ δος μου τὸ ἐλέός σου.
- Αμβ. 3,3 ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἦξει, καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος. (διάψαλμα). ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ, καὶ αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ.
- Αμβ. 3,3 Ο Θεός, ἐνδοξος καὶ ἰσχυρός, θα ἔλθῃ ἀπὸ τὴν Θαιμὰν· ὁ ἅγιος ἀπὸ το βαθύσκιον δασωμένον ὄρος. (Διάψαλμα). Αἱ ἀπειροὶ εις ἀριθμὸν καὶ τελειότητα ἀρεταί σου ἐκάλυψαν τὸν ουρανόν. Ἡ γῆ εἶναι γεμάτη ἀπὸ τὴν δοξολογίαν πρὸς σέ.
- Αμβ. 3,4 καὶ φέγγος αὐτοῦ ὡς φῶς ἔσται, κέρατα ἐν χερσὶν αὐτοῦ, καὶ ἔθετο ἀγάπησιν κραταιὰν ἰσχύος αὐτοῦ.
- Αμβ. 3,4 Ἡ ἀκτινοβολία τῆς δόξης του εἶναι ἰσχυρά, ὅπως τὸ φῶς. Δυναμὶν κρατεῖ εις τὰ χέρια του. Τὴν ἀγάπην του τὴν ἐνηρμόνισε με τὴν ἀπειρον δυνάμιν του.
- Αμβ. 3,5 πρὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύσεται λόγος, καὶ ἐξελεύσεται εἰς παιδείαν κατὰ πόδας αὐτοῦ
- Αμβ. 3,5 Ἐμπρὸς του προπορεύεται ὁ λόγος ὁ καθοδηγητικός, ὁ διαφωτιστικός. Αὐτὸς τὸν ἀκολουθεῖ κατὰ πόδας, ὅταν πρόκειται νὰ διαφωτίσῃ, ἀλλὰ καὶ παιδαγωγικῶς νὰ τιμωρῇ τοὺς ἀνθρώπους.

- Αμβ. 3,6 ἔσθη, καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ· ἐπέβλεψε, καὶ διετάκη ἔθνη.
διεθρύβη τὰ ὄρη βίᾳ, ἐτάκησαν βουνοὶ αἰῶνιοι.
- Αμβ. 3,6 Εστάθη ο Κυριος, και η γη εσαλεύθη ἐντρομος. Ερριψεν ἓνα
μόνον βλέμμα, και ἔλυωσαν τα ἔθνη. Τα ὄρη
εθρυμματίσθηκαν μετὰ κρότου, τα αἰῶνια βουνά ἔλυωσαν
ἀπὸ τον φόβον των.
- Αμβ. 3,7 πορείας αἰωνίας αὐτοῦ ἀντὶ κόπων εἶδον· σκηνώματα
Αἰθιόπων πτοηθήσονται καὶ αἱ σκηναὶ γῆς Μαδιάμ.
- Αμβ. 3,7 Και μέσα εις αὐτάς τας συμφοράς και τας θλίψεις εἶδον ἐγώ
τας αἰωνίας βουλὰς και ενεργείας αὐτοῦ! Αἱ σκηναὶ των
Αἰθιόπων θα κατατρομάξουν και αἱ σκηναὶ ἐπίσης της γης
Μαδιάμ.
- Αμβ. 3,8 μὴ ἐν ποταμοῖς ὠργίσθης, Κύριε, ἢ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμὸς
σου; ἢ ἐν θαλάσῃ τὸ ὄρμημά σου; ὅτι ἐπιβήσῃ ἐπὶ
τοὺς ἵππους σου, καὶ ἡ ἵππασία σου σωτηρία.
- Αμβ. 3,8 Μηπως, Κυριε, ωργίσθης και εθύμωσες εναντίον των
αψύχων ποταμών; Μηπως η ορμή σου στρέφεται εναντίον
της Ερυθράς Θαλάσσης; Οχι βεβαίως, διότι συ επέβης
επάνω στους ἵππους του ἄρματός σου και η ἵππευσίς σου
αυτὴ υπήρξε σωτηρία δια τον λαόν σου.
- Αμβ. 3,9 ἐντείνων ἐντενεῖς τὸ τόξον σου ἐπὶ σκῆπτρα, λέγει
Κύριος. (διάψαλμα). ποταμῶν ῥαγήσεται γῆ.
- Αμβ. 3,9 Θα τεντώσης ἕως τα ἄκρα με δύναμιν το τοξον σου εναντίον
των σκηπτρούχων της γης, λέγει ο Κυριος (Διάψαλμα). Η γη
θα ανοίξη και ἀφθονα ὕδατα ποταμῶν θα αναβλύσουν.
- Αμβ. 3,10 ὄψονταί σε καὶ ὠδινήσουσι λαοί, σκορπίζων ὕδατα
πορείας αὐτοῦ· ἔδωκεν ἡ ἄβυσσος φωνὴν αὐτῆς, ὕψος
φαντασίας αὐτῆς.
- Αμβ. 3,10 Θα σε ἴδουν, Κυριε, ὅλοι οἱ λαοὶ και θα καταληφθοῦν ἀπὸ
ὠδίνας, ομοίας προς τας ὠδίνας της επιτόκου. Διότι συ
εκβάλλεις και διασκορπίζεις τα ὕδατα ἀπὸ τας κοίτας, εις
τας οποίας ρέουν. Η ἀπύθμενος θάλασσα ἐβόησε ἀπὸ τους

παφλασμούς των κυμάτων της. Τα κύματά της υψώθησαν
εις αφάνταστον ύψος ενώπιόν σου.

Αμβ. 3,11 ἐπήρθη ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς·
εἰς φῶς βολίδες σου πορεύονται, εἰς φέγγος ἀστραπῆς
ὅπλων σου.

Αμβ. 3,11 Εσηκώθη και εστάθη ακίνητος ο ήλιος· και αυτή σελήνη
εσταμάτησεν εις την θέσιν της, όταν ο Ιησούς του Ναυή εν
ονόματί σου τα διέταξε. Τα βέλη σου ολοφάνερα, ωσάν το
φως, κατευθύνονται εναντίον των εχθρών σου. Τα όπλα σου
απαστράπτουν, ωσάν το φως.

Αμβ. 3,12 ἐν ἀπειλῇ ὀλιγώσεις γῆν καὶ ἐν θυμῷ κατάξεις ἔθνη.

Αμβ. 3,12 Με την δικαίαν σου τιμωρίαν, την οποίαν απειλητικώς
προανήγγειλες, θα καταστρέψεις την γην των Χαλδαίων.
Και επάνω στον δίκαιον θυμόν σου θα ρίψης
ταπεινωμένους στο έδαφος λαούς.

Αμβ. 3,13 ἐξῆλθες εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου τοῦ σῶσαι τὸν χριστόν
σου· ἔβαλες εἰς κεφαλὰς ἀνόμων θάνατον, ἐξήγειρας
δεσμούς ἕως τραχήλου. (διάψαλμα).

Αμβ. 3,13 Ετσι θα εξέλθης, δια να σώσης τον λαόν σου, δια να σώσης
τον αφιερωμένον εις σε λαόν. Εδωσες θάνατον εις κεφαλάς
παρανόμων ανθρώπων. Αλύτους δεσμούς ανέβασες και
επέβαλες στον τράχηλον των αμαρτωλών.

Αμβ. 3,14 διέκοψας ἐν ἐκστάσει κεφαλὰς δυναστῶν, σεισθήσονται
ἐν αὐτῇ· διανοίξουσι χαλινούς αὐτῶν ὡς ἐσθίων πτωχὸς
λάθρα.

Αμβ. 3,14 Προς κατάπληξιν όλων έκοψες τας κεφαλάς των ισχυρών
της γης. Θα συγκλονισθούν και θα πανικοβληθούν όλοι οι
κατοικούντες εις αυτήν. Ως εάν έχουν χαλινούς, ολίγον θα
ανοίξουν το στόμα των, όπως ο πτωχός ο οποίος τρώγει
κρυφίως το ψωμί του.

Αμβ. 3,15 καὶ ἐπεβίβασας εἰς θάλασσαν τοὺς ἵππους σου
ταράσσοντας ὕδατα πολλὰ.

- Αμβ. 3,15 Ωδήγησες και ανέβασες, Κυριε, εις την θάλασσαν τους
ίππους σου, οι οποίοι αναταράσσουν τα πολλά αυτής ύδατα.
- Αμβ. 3,16 έφυλαξάμην, και έπτοήθη ή κοιλία μου από φωνής
προσευχής χειλέων μου, και είσήλθε τρόμος εις τὰ όστᾱ
μου, και ύποκάτωθέν μου έταράχθη ή έξις μου.
άναπαύσομαι έν ήμέρα θλίψεως τοῦ άναβῆναι εις λαόν
παροικίας μου.
- Αμβ. 3,16 Παρετήρησα με προσοχήν, ήκουσα και είδα τας θλίψτου
λαού μου. Η καρδιά μου εταράχθη καθ' ον χρόνον τα χείλη
μου τρέμοντα απηύθυναν την προσευχήν. Τρόμος
εισεχώρησεν στο εσωτερικόν μου. Ολόκληρος η υπαρξις
μου ανεστατώθη από κάτω έως άνω. Αλλά την ημέραν της
θλίψεώς μου θα αναπαυθώ και θα παρηγορηθώ, όταν
αναβώ στον λαόν μου, τον παροικούντα στον τόπον του.
- Αμβ. 3,17 διότι συκῆ οὔ καρποφορήσει, και οὔκ ἔσται γενήματα
έν ταῖς άμπέλοις· ψεύσεται ἔργον έλαιας, και τὰ πεδία
οὔ ποιήσει βρῶσιν· εξέλιπον από βρώσεως πρόβατα, και
οὔχ ύπάρχουσι βόες επί φάτναις.
- Αμβ. 3,17 Διότι ιδού, οι συκιές δεν θα καρποφορήσουν, τα αμπέλια
δεν θα παράγουν σταφυλάς, τα ελαιόδενδρα θα
διαψεύσουν τας προσδοκίας μας δια ουγκομιδήν καρπού
και αι πεδιάδες δεν θα παράγουν καρπούς εις διατροφήν
των ανθρώπων. Τα πρόβατα αποθνήσκουν δια την έλλειψιν
τροφής. Βοῖδια δεν υπάρχουν πλέον εις τα παχυνά των.
- Αμβ. 3,18 έγώ δέ έν τῷ Κυρίῳ άγαλλιάσομαι, χαρήσομαι επί τῷ
Θεῷ τῷ σωτήρί μου.
- Αμβ. 3,18 Εγώ όμως θα αγάλλωμαι ελπίζων στον Κυριον. Θα γεμίση
χαράν η καρδιά μου δια τον σωτήρα μου Θεόν.
- Αμβ. 3,19 Κύριος ό Θεός δύναμις μου και τάξει τούς πόδας μου εις
συντέλειαν· επί τὰ ύψηλά επιβιβᾷ με τοῦ νικῆσαι με έν
τῇ ῥδῇ αὐτοῦ.
- Αμβ. 3,19 Κυριος ο Θεός είναι η δύναμις μου. Αυτός θα στερεώση δια

παντός τα πόδια μου εις τας δικαίας πορείας μου. Θα με
αναβιβάση υψηλά, ώστε ψάλλων ευγνώμονα δοξολογίαν
προς αυτόν να νικήσω.